

N:o 12.

Ank. till Riksd. kansli den 16 februari 1905, kl. 3,30 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 103 § skiftesstadgan.

Till behandling af lagutskottet har hänvisats en inom Andra Kam-maren väckt motion, n:o 120, däri herr *N. Nilsson* i Skärhus anfört följande:

»103 § i skiftesstadgan innehåller bestämmelser om landtmätares skyldighet att, sedan nödiga grunder för verkställande af skifte mellan delägare i samfäll mark blifvit bestämda, utlägga skiftet å karta och utstaka dess gränser å marken. I detta afseende stadgas bland annat, att skiftet skall å kartan slutligen utmärkas, samt att en noggrann och fullständig beskrifning däröfver skall författas, upptagande, huru fördelningen skett och hvilka ägor blifvit bestämda för hvar och en delägare; äfvensom att skiftenas antal för hvarje delägare skall utsättas.

En upprepad erfarenhet gifver emellertid vid handen, att dessa bestämmelser icke äro fullt tillräckliga för att förekomma senare tvister mellan grannarna rörande skiftenas verkliga läge och gränser på marken. Gång efter annan har det förekommit, att, sedan landtmätare på föreskrifvet sätt utlagt skiftet å kartan och utstakat dess gränser å marken samt avslutat förrättningen, grannarna det oaktadt därefter råkat i tvister och rättegångar rörande deras rågångars rätta läge å marken, hvilket ofta föranledt, att ny landtmäteriförrättning måst företagas med ty åtföljande dryga kostnader för skiftesdeltagarne.

Enligt mitt förmenande skulle emellertid detta missförhållande kunna utan svårighet undvikas endast genom att företaga en ändring i ofvannämnda bestämmelser i 103 § skiftesstadgan i det syfte, att landtmätare blefve skyldig att, vid kartans upprättande, å densamma utmärka hvarje särskildt rör med särskildt nummer, samt jämväl ålades att i beskrifningen särskildt angifva de olika afstånden mellan de särskilda rören. Hvarje missförstånd rörande rörens rätta läge och afstånd blefve därigenom förebyggdt, och det skulle sålunda i de flesta fall blifva en lätt sak för vederbörande själfva att på marken utfinna de rätta gränserna mellan ägoområdena.

På grund af det anförda får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del måtte besluta, att 103 § skiftesstadgan skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 103.

Sedan alla i och för skiftets verkställande nödige — — — — —
 — — — — — i öfrigt därom innehåller, skiftet å kartan *med utsättande af särskilda nummer å hvarje rör* slutligen utmärka; författe ock däröfver noggrann och fullständig beskrifning — — — — — redigt upptager, huru fördelningen skett, *numren på de särskilda rören samt afstånden dem emellan äfvensom* hvilka ägor för hvar och en delägare blifvit bestämda; utsatte etc. — — — — delägare.

Och torde lagutskottet föreslå de förändringar i skiftesstadgan, som ock i andra lagrum, hvilka kunna blifva en följd af detta förslags antagande.»

I motionen hafva herrar *N. Svensson* i Olseröd och *J. Andersson* i Öhrstorp instämt.

Syftet med förevarande motion — att i möjligaste mån förekomma osäkerhet och tvetydighet angående rågångars rätta sträckning å marken samt däraf föranledda tvister — är i utskottets tanke synnerligen behjärtansvärdt. Men att det af motionären föreslagna medel att afhjälpa härutinnan bestående missförhållanden vore tillfyllestgörande, synes utskottet tvifvelaktigt. Vål lærer det utan svårighet eller större kostnad låta sig göra att, då vid skiftesförrättningar af mindre omfattning fråga är om skifteslinjer af endast ringa utsträckning, å kartan utmärka hvarje särskildt rör med särskildt nummer samt

att i beskrifningen angifva de olika afstånden mellan de särskilda rören. Men vid skiftesförrättningar exempelvis i vissa delar af Norrland, vid hvilka skifteslagen utgöras af hela byar eller socknar eller eljest hafva en synnerligen vidsträckt omfattning, torde det vara praktiskt omöjligt att genomföra motionärens förslag. Härför skulle erfordras, att kartan upprättades i en skala, som skulle göra densamma alldeles öfverskådlig och praktiskt obrukbar. Därigenom att föreskrift meddelades om ett sådant förfarande, som motionären ifrågasatt, skulle äfven de redan under nuvarande förhållanden dryga kostnaderna för skiftesförrättningar ökas.

Det lär för öfrigt få anses föga sannolikt, att, äfven om ifrågasatt förslag genomfördes, rågångsregleringar skulle för framtiden göras obehöfliga.

På grund af det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.

Herr *Lindhagen* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
